

mig utii minsta förlägenhet, ty sålänge jag är lycklig nog att bibehålla den
 Påst jag nu inne har, behöfver jag ej sörja för något, ty mat, Kläder äfven i
 bland litet Papper Droppar af sig själf, och hvad behöfver jag medan jag
 ännu är ung sörja för Morgon dagen, kommer dag så kommer Råd, där-
 före hoppas och beder jag att du älskade janne, att du om emottager
 denna lilla summan om ej för annat för en brors skuld, och det utan
 invändningar som skulle såra mig, tviflar du på deras rigtiga åtkomst så
 kan jag blått du ber mig där om framte Nöijaktiga bevis, också är det föga
 mindre sårande än afvisandet af en af Hjärtat gifven broder lig, gåfva, och
 10 hjälper ingenting annat mot den öfverdrifna Granlagenhet som jag såväl
 känner, så förmodar jag att lånet af en Bror ej är lika antagligt som af en
 främmande, dock ett förbehåll, att detta Lån ej bör återbetalas, förr än
 du kan det utan att därigenom behöfva göra ett Nytt, eller då jag möj-
 ligtvis kan behöfva det, då jag äfven i sagde fall ej skall underlåta at bedja
 där om, detta bref medföljer Stud(eranden) Fogellholm som reser i mår-
 gon bittida. det är så Ledsamt att veta dig hafva varit så nära och ej fått
 efter en redan så long Skilsmässa ej få råka en Kär och huld Broder utan
 denna skilnad skall åter förlängas på lång obestämd tid Kanske för altid;
 20 men ännu ett ord om mig; skall jag tänka på att blifva någo(n)ting här i
 världen så tycker jag man vid 20 år redan i den Profesion jag innehar bör
 tänka utstaka åtmindstonet Någon Plan därtill, och när det ej nuförtiden
 mera går ann att blifva Handelsman utan att förut äga sina 20 Tusende På
 fickan till hvilkas samman skrapande i dessa dyra tider en mennisko ålder
 ej är till räklig (nem(kigen) ärliga) som enskildt man tycks det ej löna
 mödan äfven som det ej är öfverens stämmande med mitt humeur, sjö-
 mans ståndet är det nuförtiden mest lönande, det vill ej Pappa, intet kan
 jag just säga att jag heller har någon synnerlig längtan dit., Men det är ej
 Mycket jag har att välja På (Gud nåds) Råd mig nu kära Broder dit råd är
 30 mig af nöden utii dessa dyra tider kan hvar och en få sig Myror utii hufvud
 och jag i synnerhet med mitt stackars hjärta har blifvit nog hårt ansatt,
 ingenting annat af vigt har jag att tillägga men beder att du ej måtte
 ledsnas däröfver att jag olofligt Läsit brefvet, tillägandes att det i hörnet
 omtalte ej är nogon nyhet hvarken för mig eller någon annan här, det
 medföljer nu, Till slut får jag tillägga en öm Broders hjärteliga önsknings
 till god och lycklig framgång i allt, jemte kärliga hälsningar till hem-
 mavarande syskon & Mor. Skrif vid tillfälle, och Lef altid väl önskar af
 Hjärtat din egen

August

40 P. S. Jag kan ej underrätta dig om hvertåt Pappa tagit vägen med visshet,
 men skall ej underlåta det så snart underrättelse ärhålles.

Detta och nästa år har jag med visshet om Gud vill kvarblifva på ort
 och ställe.

80 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 28.X 1830
 HUB, JVS handskriftssamling

50 GamlaCarleby den 28 October 1830.

Huldaste Broder

Jag får Hämedelst det nöjet underrätta dig om dit brefs af d(en) 12:te
 dennes, ingång: under d(en) 23:dje s(am)ma, hvarföre jag af hjärtat tackar
 dig, Det är din Broder fägnesamt höra att han Kunnat göra dig en liten

tjenst, till hvilket *förnyande* hjärtat alltid vore så benägit, endast annat vore däremot ej, att endast en nödvändighet fordrades för att ej tillbaka stöta en öm Broders, med välmenande Kärlek framsträcta hand, till det öfverståndna grattulerar af hjärtat, och Lyckönska till det förestående, sedan det nu, emot min förmodan, är så nära slut därmed, hvad — skall det sedan blifva, Till nämnande af Pengåtkomst trodde jag mig hafva skäl, huruvida det kan göra mig mistänkt, eller ej, kan jag ej bedömma, det var bra de behöfvdes, och äfven därföre det var onödigt. den förra anvisningen angående min framtid är den enda, låfvande om framtida bergning, som för, mig är öppen, och måste försökas, Handlande blir jag aldrig, om jag änn kunde, När ingen annan föd krok / vore / är / öfvrig kanske jag blefve Landmätare, Mathematiken är en Vettenskap jag alltid Sedan jag fick veta var den behöfves haft lust före att lära, dock finner jag det ganska svårt att lära, utan att, först munteligen hafva blifvit hjälpt tillväga, ty utan att förut veta, hvad, Mathematik är, och betyder huru och på vad vis den kan vara mig nyttig, huru den bör användas, etc. är enligt hvad jag försökt ej så lätt, att jag är så dum att jag ej kan lära, med och hvad en annan vanlig, menniska, tror jag ej heller, Brevet till Carolina offrade jag samma afton jag feck dit bref, Inga tidningar på en månad, har jag directte hemifrån, dock hörde jag att Annu skulle hafva varit på NyCarleby Marknad och att hälso tillståndet där varit godt. Carolina lärer jemte Jöran, komma hem om par veckor,

Af Pappa har inga underrättelser varit sedan han seglade från London, dock torde snart ärhållas nem(kigen) från Héres el(ke)r Marseille, för öfrigt kan jag ej tillägga något vidare änn att jag ej kan klandra min närvarande belägenhet härstädes, och har altså beslutit att tills vidare fortsätta detta, om ingen annars oförusedd händelse Lycka eller Tvärtom, möjligtvis inträffar, och om Gud ville hjälpa mig till Nästa Höst, då afvagta hurudanna vilkår min Herre och Husbonde vill erbjuda, hvad egenteligen skulle hafva lust före, N. B. om jag ägde tillgångar, är onödigt nu säga, jag gör det ej, om du änn beder därom, ty du skulle ändå finna mig löjlig, och om aldrig, vill Gud kan denna min åstundan äfven ännu uppfyllas. emedertid innesluter jag mig med en öm Broders tilgifvenhet och kärlek i min älskade Jannes Hulda Broders famn. Lef väl

önskar din egen
August

P. S. jag är så sömnig kl. är 1/2 1

Emedan jag af mellankommande förhinder ej Thorsdags ej fick mit bref afsändt, får jag härmed underrätta att Carolina och Carin kommit hem från sin Resa, Jöran är ännu utii Ny Carleby, hvarest Skeppet ligger, jag ej träffat någon, och vet altså ej om Carin tänker qvar blifva eller ej. Adjeu, skrif i bland kära Broder om möjlig ber

Aug.

81 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 12.I 1831
HUB, JVS handskriftssamling

Palo den 12:te januari 1831

Sacnade Janne;

Tusenende tack Min bästa du för dett kärkomna brev, som jag becomm af dig med Baron; förlåt mitt dröjsmål bässta janne du Skulle hafva orsak